

Nyhedsbrev 51, oktober 2019

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,_etc, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

KLIMA OG KRIG

I strømmen af oplysninger får vi bl.a at vide at USA's krigsmaskine bruger lisså meget energi som 140 lande tilsammen.

Men i valgkampen i foråret hvor klima var højt højt på dagsordenen, var der ikke nogen der knyttede den sammenhæng at krig er ekstremt CO2 belastende.

Det er så absurd som det kan blive; de få smadrer Jorden i kampen for at bevare grådighedens ret. Oligarkerne bestemmer, de har pengene og penge er magt. De køber politikerne til at stemme for krig, fordi krige er oligarkernes mest profitable aktivitet. Der er ALTID råd til våben. Så jo mere krig, jo rigere og således stærkere blir de (og alle deres millioner af lakajer; som ved hvem der holder madskålen, og som blir rigeligt fodret for at vedligeholde grådighedens voldsregime).

OG LØGNENE SEJLER VIDERE FOR FULDE SEJL

Nu er det Iran der trues af Imperiet. Og knapt har den nye krigsminister Bramsen sat sig i stolen før hun lover støtte til endnu en angrebskrig på falske præmisser, hvor det hovedrystende banalt igen igen er USA der er aggressoren; forsøgte med Storbritannien som gangsterlakajen at kapre en iransk olietanker i rum sø. Dropper atomaftale og genindfører sanktioner som alle deres lakaj-nationer skal overholde. Hvem har interesse i at smadre Iran. Det Saudiske Islamistiske diktatur, Israel, USA (Israels vasal) som kan score olieklenderne. Men nej.. det er naturligvis Iran der hader vores frihed (til at smadre de lande vi føler behov for)... Nå jeg sovser rundt i det; I ved det godt, men hvad ska vi dog gøre og gribe i. Vi har jo ikke andet end de små nålestik som de tillader os, fordi de reelt ikke betyder andet end at vi får lidt afløb for vores frustrationer, og stadig tror på at demokratiet fungerer.

Et sådant nålestik sendte jeg 18. august til den nyudnævnte justitsminister:

Kære Nick Hækkerup

Nu er du så justitsminister, i 2012 var du krigsminister da vi på dagen op mod kulturnatten 12. oktober snakkede sammen ved Fredsvagten. Du var ude og jogge en runde og jeg passede freden.

Vi fik os en venlig og (u-)hyggelig snak hvor du uden blusel indrømmede at Fogh løj i 2003 "*Irak har masseødelæggelsesvåben, det er ikke noget vi tror, det er noget vi ved*" og burde sidde bag tremmer.

Og her i foråret klagjorde den reducerede Irak-udredning det samme.

Nu har du chancen for et retsopgør med grundlaget for de lede terrorkrige vi har deltaget i siden 2001... for jeg formoder da at der stadig bag ministeruniformen er en venlig mand i løbetøj.

Men – nå nej – det er jo uniformen og ikke dig der bestemmer. Så tillykke med dit valg, at du nu skal videreføre løgnene som om det var sandhed. Gad vidst hvad du fortæller dine børn når de spør om du holdt med USA mens de bombede jorden til ruiner. Og smadrede deres fremtid – krig er det mest forurenende og miljøbelastende der findes. USA's sindssyge krigsmaskine bruger angiveligt lisså meget energi som 140 uspecificerede lande tilsammen. USA's sindssyge krigsmaskine er ikke et forsvar for USA men et 'forsvar' for det overforbrug der baserer sig på suveræn adgang til de stadig knappere ressourser. Du ved det godt – du anerkendte det som flink mand i løbetøj på slotspladsen 12. oktober 2012.

Tillykke med dit valg, hvis du har brug for en brækspand kan jeg godt låne dig én, jeg har købt en del fordi jeg fylder dem hele tiden.

Med venlig hilsen til manden i løbetøjet

Bo Richardt

Fredsvagt

(er sendt til jm@jm.dk)

190912 standartaftvist af Information og Politiken

Og Jessie skriver 10. september

Kære Fredsere.

Jeg har skrevet følgende brev (i håndskreven form), som jeg vil aflevere til vores forsvarsminister tirsdag.

Minna har hjulpet mig med at se det igennem.

Det har været meget svært for mig at holde det kort og så vidt muligt på egen banehalvdel -!

Alt det i håb om i det mindste at få et svar.

Fredskram fra Jessie.

Her er det:

Smørum, den 11/9-19

Kære Trine Bramsen.

Jeg vil gerne invitere dig til at tage med mig på et besøg hos fredsforskeren Jan Øberg i Lund.

Grunden er, at jeg er foruroliget over de udmeldinger, der er kommet fra vores nye regering og at jeg mener det vil være gavnligt for Danmark at få flere perspektiver ind i vores sikkerhedspolitik. Også set i et klimaperspektiv, så må vi blive bedre til at skabe fred med fredelige midler.

Derfor håber jeg meget du vil tage imod min indbydelse – en samtale med Jan Øberg vil under alle omstændigheder gøre os begge klogere på hvordan Danmark kan/bør agere i Verden. Det er et stort ansvar du har påtaget dig og jeg håber du vil agere klogt og indsigtfuldt og ikke blot følge det spor, vi har gravet os dybt ned i.

Idet jeg håber på et positivt svar sender jeg de venligste hilsner

Jessie Seehuusen

Frugtvangen 2

2765 – Smørum

Samme aften skrev Jessie igen efter at flere havde berømmet hendes initiativ:

Kære Fredsere.

Tak for alle de smukke ord. Mit brev viste sig at være et stort problem, der skulle håndteres med varsomhed (mistænksomhed). Jeg fik nærmest indtryk af at være en del af det "alvorlige trusselsbillede" Først henvendte jeg mig til en herre, der skulle ind i Forsvarsministeriet. Han sendte mig surt over til vagthavende - en ung rekrut i uniform, der nærmest helt panisk sagde han ikke måtte modtage breve og at jeg skulle GÅ UD og kontakte portvagten, der boede til venstre. Hen til næste port med overvågning og kaldeanlæg. Det viste sig at være en vagt, der heller ikke modtog breve, men fortalte jeg skulle gå længere ned mod Nyhavn. Først det fjerde sted var der gevinst, - troede jeg. Døren gik op og jeg kom ind i et meget lille glasbur. Den modige? portvagt åbnede sin sikkerhedsdør på klem og sagde at det brev skulle jeg sende med posten. Jeg tilbød at åbne brevet - på stedet eller udenfor - men NEJ - så ville det brev ALDRIG nå ministeren. Jeg fik stukket en seddel i hånden og sendt afsted med besked på at poste det til

Screeningscenter Øst på Amager. Så nu ligger det (og ulmer) i en rød postkasse på Højbro Plads, som en stakkels postmedarbejder uanende vil tømme i morgen. Hvordan PostNord sikrer sig mod sådanne breve ved jeg ikke. Der er lang vej til Kastrup! Hvad kan der ikke ske!

Fredskram fra Jessie.

Jamen altså, jeg har osse engang for et par år siden, afleveret et ID-kort som en fransk turist havde tabt ved FredsVagten, på Den Franske Ambassade på Kgs. Nytorv – det var lige før jeg sku kropsvisiteres.

Nå brevet nåede frem, thi nogle dage senere modtog Jessie dette svar:

RELEASABLE TO INTERNET TRANSMISSION

Kære Jessie

På vegne af forsvarsminister, Trine Bramsen, sender jeg hermed tak for din henvendelse.

Det er et flot håndskrevet brev, du har sendt.

Din interesse for dansk sikkerhedspolitik er værdsat, og det er altid godt med forskellige input.

Desværre får ministeren ikke mulighed for at prioritere dit forslag til besøg i denne omgang.

Ministeren bruger meget tid på at adspørge forskellige holdninger, hvilket jeg håber, at du ser i diverse medier og på sociale medier.

Jeg ønsker dig en god dag.

Med venlig hilsen

Magnus Krogsgaard

Kaptajnløjtnant

Adjutant til Forsvarsministeren

HVERDAGEN

Er som den plejer.

Vores smukke faner over mod Korruptionsministeriet der ligger i skygge... ligesom deres aktiviteter.

Doris sidder på bænken og snakker med de søde unge veninder; en tysk og en fransk.

Doris snakkede med franskmænd (til venstre) og jeg snakkede med tyskeren med det smukke blonde krøllede hår. Hun ville rejse alene ud i verden og tale for fred og spiritualitet. Jeg sagde at der er farligt derude for en smuk ung kvinde. Men hun lo; det sagde hendes forældre osse, men hun mente nok at ku takle det. Jeg tænkte mit og fortalte hende om Jacob Holdts Amerikanske Billeder. Om den åbenhed som han mødte de udstødte med, om hans egen 'fattigdom' idet han ingen penge havde, og ingenting i øvrigt der var værd at stjæle, bortset fra hans uundværlige kamera.

Jeg tror de hang ud hos os det meste af en time eller noget :-)

Så er der da noget ved at være fredsvagt :-)

(herunder) Udtrykket optimeres på næste side.

Nye bannere males og nye metoder til opsætning; det blå banner er dog særdeles vindfølsomt og det grønne spærrer for at åbne bænkenes låger, men det kan vi leve med.

Og vi agiterer på fantasifulde måder for at nogen flere vil støtte op om vort stædige projekt, men ligemeget hjælper det.

Vi rykker sammen og holder skruen i vandet.

Der er lavet et nyt grønt banner som knytter klima og krig sammen. Og Jessies blå 'reklame' banner er spændt op. Begge disse fornyelser er naturligvis vindfølsomme. Og dagene går.

FLAGDAG

Og en dag er det igen den dag hvor skal vise vores smukke flagallé til statens hyldelse af soldaterne som gør magthavernes beskidte arbejde.

Tinge linge later tinsoldater

blymatroser bumme lumme lum ...

sang jeg/vi når de kom forbi i flok. Generelt smilede de venligt til os og bød en god dag. Men jeg bød ikke nogen god dag når jeg gik i hælene på dem og fortalte nogen ubekvemme sandheder om deres meritter som lejesoldater for våbenkapitalen (som nævnt ovenfor). Jeg ved godt at jeg ikke kan nå dem med vrede, men håber dog at en eller anden tvivl her og der fæstede sig i den golde overbevisning.

Som et apropos til min udsældende vrede på flagdagen, skal jeg da lige fortælle en lille privat anekdote:

Jeg så medio september en dag en ung kvinde på en bænk på Nykøbing Falster Station – klædt i civil, men med en army-rygsæk ved siden af sig.

Jeg gik hen og sagde: Er du klar over at USA's militær bruger lisså meget energi som 140 uspecificerede lande tilsammen? Hun kikkede op på mig mens hun tog øresneglene ud: Undskyld? Så jeg gentog og hun var ikke afvisende for synspunktet om deres sindssygt opsvulmede militær. Så jeg optegnede det absurde i klimadebatten når den ikke inddrager militærmaskinernes omkostninger etc.

Hun sagde at hun selv var i Forsvaret, og daskede på sin rygsæk. Jeg sagde at det tænkte jeg nok, men at det i øvrigt desværre nu var 'Angrebet'. Og samtalen var venlig så jeg fortalte en del.

- Du ved meget om det!, sagde hun og jeg fortalte om FredsVagten.

Vi kom osse omkring 9/11 hvor hun aldrig havde hørt om Bygning 7. Og hun sagde da vi gik hver til sit, at hun havde da fået noget at tænke over.

Se det var jo en bedre morale, men til flagdagen myldrer de bare forbi i selvbekræftende flokke, mens de klirrer med deres medaljer så jeg er ved at brække mig igen og vælter lidt længere ned i misantropien.

Suk

Men flagdagen var alligevel god i gode venners lag. Og vi fik sunget – osse mens der var minuts stilhed. Siden vi fik Rigspolitiets medhold med at vores sang ikke må begrænses ([se sidst i Nyhedsbrev 45](#)) har vi ikke mere set noget til noget politi med 'dragne knipler' og sure miner. Vi blev dog filmet :-)

Det var bygevejr, så netop som paraden var på sit højeste blev vi velsignet med en god byge :-D

Her er vi dog jo kun lige kommet og arbejder på etablering af den smukke flagallé Doris, Jessie, Inge, Irene, Birte og mig - vuf!

Ha ha ha det står ned i stænger, bl.a formidlet os af storskærmen... syntes vi det var sjovt :-) ja vi gjorde; en smule forløsende skadefryd.

Også vi holdt pause i sangen og skuttede os, men vi ku bedre improvisere, derovre stod soldaterne i geledder :-D

Vi var som sædvanlig ikke mange; kun ca halvdelen af os selv. Jeg forstår det virkelig ikke; at ikke nogen flere har lyst til at komme ned og deltage i vores protestsang. Når man den ene sjældne gang hvert år kan komme til at synge for hele MagtDanmark og medløberne.

Hvad vi osse så på storskærmen var os selv :-)
Det grinede vi meget af og diskuterede fremtiden for den tv-kameramand der satte os på som bagtæppe under statsministerens tale.

Efter en del søgen op og ned i rækken fandt vi de to flag det drejede sig om.
Det er min blå regnfrakke-arm i baggrunden til venstre :-D

Alt i alt en herlig dag i det renvaskende bygevejr hvor vi lukkede ned samtidig med paraden sån hen ad fem.

GODE FOLK

Der har været mange fredsvagter igennem årene, så'n hen ved 500 hvis man regner alle med. En del har været forbigående, men nogen har jo hørt til den solide kernekreds. Nogen er gået bort, det har jeg skrevet om, og nogen er kommet på plejehjem. Vores gode Jojo der skabte [PiiSarT](#), sidder i Helsingør og får lidt besøg af PH der bor næved. Leif, der har været en stor mand i sit liv og en af FredsVagtens stærke organisatorer, er hårdt ramt af Parkinson. Det er trist at se, men jo livets lod. Vi er nogen der ser til ham og fylder hans lille beskyttede bolig på Fælledgården på Østerbro med lidt venskab.

I sidste Nyhedsbrev var det Gerd Berlev vi sagde farvel til, og den seneste blandt gode folk er Anton-skipper Knud Andersen /[Levende Hav](#)

Kære Knud 12. august

FredsVagten har kendt dig siden du i 2006 inviterede os på en tur med Anton til Hven uden andet formål end hygge og samvær om hav og fred.

Der var jo det at din storebror Thorleif var en af FredsVagtens solide medlemmer, og denne havde været en opvågning for ham efter mange års nedtur. Jeg har altid tænkt at din første invitation var en anerkendelse af hvad vi betød for ham.

Året efter var vi igen på tur – denne gang som led i en kampagne for Levende Hav hvor vi sejlede til Helsingør til en fotosession på Kronborgs volde og agiterede for sammenhængen mellem klima og krig.

Vi fandt osse et fællesskab til Folkemødet på Bornholm hvor FredsVagten var med fra 2012. Og i det hele taget var der stor gensidig respekt og samarbejde.

Tak Knud, vi vil mindes dig med glæde, og sorg over at du gik for tidligt bort. Og vi håber at Anton vil finde en ny skipper der kan overtage roret med samme intelligens og storhed som du udviste.

Tak for kampen.

Kram fra
FredsVagten

SMÅ INNOVATIONER OPTIMERER Udstyret

Kære Fredsere! 18. august

Så er der sat låse på lågerne foruden, således at de ikke vrider dørene.

HUSK DEM NÅR DER ÅBNES OG LUKKES

Jeg har også gjort banneret klart.

1. Sæt karabinhager på den øverste løkke inden I sætter flagene op.

2. Sæt de nederste karabinhager fast til sidst.

Jeg køber 4 nye karabinhager til Jessie banner.

Fredeligst Irene

Nye slitager. Det er bænkenes opslåede siddedel der opslået slider mod Peace on Earth-pladen når man skrumpler hen over brostenene. Så må der endnu en lille gummipude til; et stykke foldet cykelslange :-)

Den unge kvinde er Nettobådenes bådfører som styrede trossen og havde ansvaret for at vi kom sikkert til og fra land.

FREDSSEJLADS

21. september sejlede vi vor fjerde fredssejlads. Vi var velsignet med sommervejret efter en kold våd uge og det blev endnu en tur i sangens tegn. Vi er ca 50 og båden kan rumme lidt over hundrede. Jeg forstår ikke at det ikke er et tilløbsstykke. Så smukt og hyggeligt det er. For en sølle hund får du tre timer på søen med kaffe og kage i en pause, og efterfølgende en lækker vegetarisk buffet. Jessie er mester for arrangementet og åbner her for dagens program hvor vi netop er stævnet ud fra kajpladsen ved Diamanten.

Flagene er smukkeste i modlys

Jessie arrangerer alt, men siger at jeg er uundværlig i afviklingen; min trubaduriske evne, så jeg synger selvom jeg indimellem spekulerer på om jeg er for meget. Heldigvis har jeg gode støtter i Kristina på vaskebræt (her i den lilla bluse) og Henrik på sang.

DRONER

Mens jeg skriver om farver og hygge i egne rækker så rumler Alvoren videre derude. Medio september blev to saudiske olieanlæg dronebombet. Jeg tænkte først at det var et sædvanligt falskt flag der ville bli tørret af på Iran... Og det er der da osse røster for. Men det lader til at være yemenittiske [houthier](#) der har taget ansvaret.

Dette har fået vores skarpe researcher Inge til at se på emnet, og den umiddelbare erkendelse der kommer til mig, er at dette er et nyt fattigmandsvåben med vidtrækkende muligheder for at slå tilbage mod de suveræne krigsmaskiner de har imod sig.

18. september

Kære Vagter !

Det siges (i den presse der *ikke* er Saudiarabisk og Forenede Arabiske Emirater - altså primært Aljazeera - der i øjeblikket har Pompeo's besøg Saudi i på forsiden) at droner er et større og større problem for de militære taktikere fordi der sælges en masse af dem men teknikken til at beskytte sig imod dem er meget dyre.

Lederne af oprøret imod Saudi i Yemen lover derfor flere af sådanne angreb snarligt

1. <https://www.tasnimnews.com/en/news/2019/09/16/2097620/advanced-drone-engines-used-in-yemen-s-aramco-attack-in-saudi-arabia>

2. <https://www.tasnimnews.com/en/news/2019/09/18/2098892/uae-still-among-yemeni-forces-main-targets-ansarullah>

Iranerne (udenrigsminister Zarif) kritiserer så USA for at sælge masser af våben til Saudi men ikke at sælge dem drone-nedskydnings-teknik .

<https://www.tasnimnews.com/en/news/2019/09/18/2098734/us-embarrassed-its-weapons-failed-to-stop-yemeni-drone-attack-zarif>

Og sådan hygger alle krigsførende parter sig med *ikke* at tale med hinanden men kun *om* hinanden til pressen . Og alle parter bliver kun refereret af egen eller sympatiserende lands presse-korps .

Så hvis man vil se konflikterne fra flere sider - gerne mindst 2 synes jeg - skal man ikke regne med at kunne se & høre hvad der foregår ved kun at læse sit eget sprogs presse.

Men I behøver jo ikke at læse det - I er jo allerede imod den næste krig .

kh

Inge

ps Irans udenrigsminister har endnu ikke fået indrejse-visum til det kommende topmøde i FN .

Og et par dage senere fortsatte hun:

I går accumulerede megen drypvis omtale i nyhederne af drone-anvendelse i de aktuelle krige vi i vesten fører rundt omkring i Mellemøsten og Afrika - især bed jeg mærke i det tydeligt mislykkede droneangreb mod Iran ved den Persiske Golf (20 juni i år) som Iran afværgede uden problemer og nu i går den Iranske udenrigsminister der sådan for åbne mikrofoner håned USA for at have solgt en masse militært udstyr til Saudi - men ikke at have udstyret Saudi med drone-beskyttelses udstyr- over i en erkendelse i mit sind : disse droner er er nutidens største og uberegnelige sikkerhedsproblem . De må forbydes !! Men de udbredes tværtimod verden over .

Herved tænker jeg på Murphys lov. De droner eksisterer nu og derfor vil de blive brugt. Fremtiden er uafvendelig... lad os alle bede... nåh nej vi tror jo ikke på nogen gud længere. Det er Dyret der har magten, så lad os da alle bare forbruge videre; det er jo sjovt! Som om vi ikke godt ved at uvejret tårner sig op i horisonten; opgøret om den begrænsede jords fortsatte ressourcer i klimaforandringernes kølvand; det er det Imperierne opruster sig til. Krigene mod andre mennesker, men osse mod naturen, breder sig som steppebrande. Amazonas brænder uhæmmet; den urgamle regnskov skal gi plads for græsning af kødkvæg. Så lad os da alle sammen alligevel æde en god brasiliansk bøf. Den er jo mør!

Og sidst Et lille hint fra hverdagen på slotspladsen

Kære Vagter !

Jeg havde for første gang i 18 år 3 unge i skolealderen (jeg vurderer 9-10 klasse eller måske 1 G.) der med stor entusiasme og højt og ungdommeligt humør gik i lag med at nedgøre alt hvad vi står for efter skolebesøg på Borgen . De startede med at erklære at de ville uddanne sig indenfor jægerkorpset og var ellers fulde af lovord over "moderniseringen" i Afghanistan , kampen imod pirateri ud for Somalias kyst ja ... hvad som helst der krævede nogle "tarzan-typer" .. som de vist anså jægerkorpset for at være bemanded af.

Jeg nåede ikke rigtigt ind til at få talt noget substans om krig med dem fordi de var så "kække" . En mand der ofte kommer forbi med forskellige lækre cykler (og ved politiske valg selv stiller op som en man kan stemme på) viste sig at være en mere fremragende antikrigs-agitator end jeg overfor disse kække drenge han påstod simpelthen at 90% af soldater der kom hjem fra krige blev syge af angst og stress , havde tal på mange der gemte sig og boede i skove o.s.v.

Jeg tror at disse 3 drenge - hvis fædre alle var udsendt med jægerkorpset - i virkeligheden havde behov for at være tapre og spille "tarzan" overfor mig og ikke være bange for deres fædre - nu hvor Mette Frederiksen og FADL deler tapperhedsmedaljer ud til hjemvendte soldaters børn (jeg havde selv FredsVagt-"medalje" på. Men vores forbipasserende græsrods-politiker m/ de pæne cykler og pænt tøj var altså psykologisk meget uimponeret og gik direkte på den mandlige svedige angst ved fronten og den psykiske udfordring ved at dræbe andre mennesker. Det er muligvis den rigtige anti-krigs- indgangsvinkel overfor drenge der ønsker at gå i fars soldater-fodspor.

Græsrodspolitikeren fortalte mig bagefter at han havde erfaring fra hjemmeværnet hvor de fleste var totalt skræmte når de trænede krig og hans påstand overfor de friske drenge var at de fleste skud-skader i militære grupper blev påført ved angst-fejl i grupperne selv.

Nåeeh...vi har nok ikke bemanning med ekspertise nok med hensyn til skud-skader og front-angst til at gå ind i direkte agitation for at blive militær-nægter . Men jeg kan da evt. spørge om cykel-politikerens vil stille sig til rådighed- han var rigtigt god. Men ærgerligt er det da at statsministeren lægger psykisk pres på børn med uddeling af "tapperhedsmedaljer" til soldaternes børn .

Nåeeeh.... Trumps ny sikkerhedsrådgiver Charles Kupperman er fra våbenindustrien og vist heller ikke noget tegn på kærlighed og forår

<https://arbejderen.dk/udland/trump-udpeger-ny-h%C3%B8g-som-sikkerhedsr%C3%A5dgiver>

kh
inge

Kære Inge

Tak for beretning om de bange, "kække" unge og cykelpolitikerens, som må være John Wagner (sheriffen fra Amager), som jeg tit taler længe og godt med. Han har så meget på hjerte og er åben og nysgerrig.
Fh. Kristian

Tak Kristian ! Tak for at oplyse mig navn og sende valgfoto -billede af [John Erik Wagner](#) . Ja ! Ham er det ! Samtalen med de kække drenge som han selv kom cyklende henover pladsen for at høre hvad havde gang i ovre ved mig sluttede han dog af med : man skal ikke diskutere politik med børn (efter at børnene var smuttet) . Han var nu ellers ret god til det .

Jeg har omvendt fået respekt for hans behov for diskutere politik på gaden . Denne fredag var han ulasteligt klædt i nærmest english-man- agtigt efterårstøj der matchede en efterårsagtig mørkegrøn cykel med lille lad. Jeg bemærkede i foråret at han sprang ud med en lysegrøn cykel en dag han kom forbi. Han er da vist bare totalt sød ! Og enormt fantasifuld:

Jeg kan ubetinget mærke at jeg har skiftet humør og fremover nærmest vil more mig indvendigt når han dukker op - ligegyldigt i hvilken dress-code .

kh inge

Og så inden jeg vinker farvel for denne gang en sjov lille anekdote fra PH der var på flodkryds fra Moskva til Leningrad, her i september.

Han skriver

PÅ FLODKRYDS PÅ VOLGA FANDT JEG PÅ BÅDENS BLBIBLIOTEK ET MAGASIN MED BERETNING FRA FOLKEMØDET OG DETTE FOTO -IKKE ENGANG I SIN FERIE KAN MAN BLIVE FRI FOR DIG !!!!!!!DET ANDET FOTO ER FORSIDEN PÅ MAGASINET SÅ DU EVT KAN UNDERSØGE MERE
MED FREDELIG HILSEN PH

tak Peter :-D

Så jeg forstår at magasinet hedder [Monocle](#) og er på engelsk og udgivelsen er september 2014.

Ja jeg har fundet egne billeder fra den begivenhed der er afbildet hvor Knud Grumløse (harmonika) inviterede mig over på Anton som forsanger til en mindebegivenhed for en eller anden Levende Hav aktivist der netop var død.

kram

Jeg/vi er altså berømt derude, men nok ikke at de aner hvem vi er :-D

Fredsommeligst

Bo

ps: husk lige at 19. oktober markerer vi 18 år for freden. Kom med en kage og en kaffe